

temporada alta

festival de
tardor de
Catalunya.
Girona - Salt

2015

Dossier de l'espectacle

Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano

Mario Gas

Foto: Jero Morales

CONTINGUT EXTRA!

Consulta el Canal Youtube, el web i el blog del Festival per trobar més continguts de l'espectacle

www.temporada-alta.net

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Girona

Ajuntament

“Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano conjuga en present la reflexió civil més intemporal amb grans noms de l’escena”

Fitxa

Autor: Mario Gas i Alberto Iglesias

Direcció: Mario Gas

Intèrprets: Josep Maria Pou, Carles Canut, Amparo Pamplona, Pep Molina, Borja Espinosa, Ramon Pujol i Guillem Motos

Ajudant de direcció: Montse Tixé

Escenografia: Paco Azorín

Il·luminació: Txema Orriols

Espai sonor: Àlex Polls

Vestuari: Antonio Belart

Figurista: Àlex Polls

Ajudant de direcció: Montsé Tixé

Ajudant de vestuari: Alessandro Arcangeli

Estudiant en pràctiques de direcció: Selene Perdomo

Direcció de producció: Amparo Martínez

Cap de producció: Maite Pijuan

Producció executiva: Marina Vilardell

Regidoria: Montse Tixé

Dades

Dia i hora: Dissabte 24 d'octubre a les 21h

Lloc: Teatre Municipal de Girona

Preus: 36, 22, 12€

Durada: 1h 30min

Espectacle en llengua castellana

La programació del Temporada Alta al Teatre Municipal de Girona compta amb la col·laboració de:

EL PUNT AVUI+

Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano

Foto: Jero Morales

Altra vegada, un personatge interpretat per Josep Maria Pou exerceix plenament de ciutadà i, madur i imponent, treu forces de l'instant de fallida per prendre partit i plantar cara al poder. L'home sol, plenament adult, s'adreça a la societat que el posa a prova. Amb text i direcció de Mario Gas, Pou interpreta Sòcrates, el filòsof que fa pensar tot parlant, una manera ben teatral de seduir i de convèncer. Són paraules de pes en temps volàtils. Paraules amb pòsit i una ètica. *Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano* conjuga en present la reflexió civil més intemporal, amb grans noms de l'escena.

Como director y como actor, respectivamente, Mario Gas y Josep M. Pou son dos valores clásicos de la escena española. Sòcrates atrae por su coherencia frente al poder, por la fuerza de un ciudadano fiel a sí mismo en la derrota.

En tant que directeur et comédien respectivement, Mario Gas et Josep M. Pou sont deux valeurs classiques de la scène espagnole. Socrate attire par sa cohérence face au pouvoir, par la force d'un citoyen qui est fidèle à soi-même jusque dans la défaite.

Un text de nova creació que parla d'un dels filòsofs més influents del pensament contemporani

As director and actor, respectively, Mario Gas and Josep M. Pou are two mainstays of the Spanish theatre scene. Their Socrates is fascinating - because of its coherence in the face of power, the strength of a citizen true to himself in defeat.

Sobre l'espectacle...

Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano

Foto: Jero Morales

Sòcrates, ciutadà atenès, és el pare dels dos grans corrents en què es divideix la Filosofia i, per tant, del pensament contemporani. Va ser mestre de Plató que, després, va tenir Aristòtil com a deixeble. I és el savi que mai no va escriure una sola línia perquè creia que cadascú havia de desenvolupar les seves pròpies idees.

Sòcrates, l'irònic que va dir: "Només sé que no sé res", el rebel que va denunciar la corrupció del govern d'Atenes i el ciutadà que fou jutjat i mort per revelar-se contra l'esdevenir de la democràcia atenesa i pel paper supersticiós i manipulador que jugava la religió establerta.

L'espectacle *Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano* recrea el judici a què fou sotmès Sòcrates per menysprear els déus i corrompre la moral de la joventut, allunyant-la dels principis de la democràcia". Va ser jutjat, declarat culpable i condemnat a morir per

ingesta de cicuta. Els seus deixebles van provar d'organitzar la seva fugida, cosa que ell va rebutjar perquè va voler acatar la sentència imposada pel tribunal d'Atenes.

Un text de nova creació sobre el judici i mort del pensador atenès, escrit i dirigit per Mario Gas

Ara, Josep Maria Pou farà revivre Sòcrates acompanyat d'un gran repartiment. Tots interpreten un text de nova creació sobre el judici i mort del pensador atenès, escrit i dirigit per Mario Gas.

Tres cinc estrelles

Tres caps de cartell

El director, l'actor, l'actriu són, primer que res, intèrprets en el sentit més ampli del mot. És a dir, espectadors privilegiats de l'obra i, doncs, primers lectors d'alguns dels seus sentits, demiürgs també. En algunes propostes, fins i tot s'hi sumen els ecos de la pròpia trajectòria, la memòria de papers anteriors, com si seguíssim la línia de punts que acaba per completar una figura. L'operació no és innocent. En una posada en escena, tot compta. I un intèrpret teatral amb personalitat –real o inventada, aquesta és la gràcia, com sabia Hollywood– perfuma els personatges que se li encarreguen. Si, a més, el director ho salpebra amb una mirada personal, el que passi a l'escenari acaba per sumar molt més que la mera suma dels seus components.

La plaza del diamante
Foto: Jero Morales

Rosa Maria Sardà és una de les actrius catalanes amb més capacitat de transformació, capaç d'encarnar amb versemblança dones que veiem cada dia i de multiplicar per mil cada possible matís expressiu. A les ordres de Lluís Pasqual i al servei d'un text de l'italià Stefano Massini, director del Piccolo Teatro di Milano, a **Crec En Un Soldéu** és fàcil que torni a assolir la seva capacitat d'omnisciència. En la peça de Massini, Sardà canvia de personatge a cada canvi de llum, per encarnar tres dones a la franja de Gaza: una professora d'història hebraica, una dona al servei de l'exèrcit nord-americà i una estudiant palestina de... vint anys! Davant d'un repte així, Pasqual segur que creu en un

sol déu, i és dona. La fe està més que justificada. Com ho està també la de Joan Ollé en Lolita Flores, davant la impressionant transformació continguda que la converteix en la Colometa de **La plaza del diamante**, aquell barri i aquelles places on el seu pare es va inventar la rumba catalana i ara ella dóna vida a aquest bolero trist, al núvol de plomes de colom del pitjor de la postguerra. I tampoc Mario Gas no trobaria enlloc millor Sòcrates que Josep Maria Pou. A **Sòcrates, Juicio y muerte de un ciudadano** l'actor no és lluny de la veu que fa poc donava a Furtwängler en el judici de Núremberg, quan assumeix un posicionament moral coherent similar: el del ciutadà davant del poder, en el moment de fallida. L'exhibició de Josep Maria Pou, de Lolita Flores i de Rosa Maria Sardà és la de l'intèrpret teatral que fa bé la seva feina perquè, primer que res, entén els personatges a qui dóna vida. És així que esdevenen tres autèntics concerts de cambra. O dit pla: tres grans cinc estrelles.

Quim Noguero
La Vanguardia

El director diu...

Hoy vamos ha hablar de Sócrates...

Foto: Jero Morales

I. Sócrates no escribió jamás una sola palabra. Sin embargo, la filosofía griega se divide y se estudia, habitualmente, en dos partes: los presocráticos, y Sócrates y los grandes filósofos posteriores. Ahí es nada.

No cabe la menor duda de que Sócrates es una figura fundamental del pensamiento occidental. Su aura sigue proyectándose a través del tiempo hasta nuestros días. Su búsqueda de la verdad, su indagación, mediante el diálogo, sobre la moral, la honestidad, la justicia, el conocimiento del hombre —dando por supuesto que el inicio es siempre una pregunta que incide en el no conocimiento— lo convierten en un ser singular y, por supuesto, en un ser peligroso para cualquier tipo de hipocresía, ya sea individual, colectiva o incluso estatal y... democrática.

Es esa condición insobornable lo que le lleva —tras una larvada inquina incubada durante más de veinte

años— a ser acusado por seres insidiosos cercanos al poder de perversor de la juventud y negador de los dioses oficiales. El resultado, avalado por parte de la ciudadanía, no puede ser más terrible e injusto: la ingesta de la cicuta que le producirá la muerte.

Esa joven democracia no digería la independencia, agudeza y ética de un hombre íntegro, valiente, irónico, coherente y enfrentado por su actitud a las oscuridades de un sistema llamado democrático dispuesto a devorar a sus más valiosos hijos. ¿Les suena a algo?

Todo lo que sabemos sobre este hombre, que decidió aceptar y asumir la sentencia, mostrando así su altura moral y su compromiso, se debe a los escritos de Platón, Jenofonte, Diógenes, Laercio, Aristófanes y otros; y como un río de caudal inagotable, se ha continuado escribiendo sobre él hasta nuestros días. Tal es el interés que sigue suscitando.

II. Desde la magnífica versión escénica de Enrique Llovet para Adolfo Marsillach y su compañía, que constituyó todo un éxito en 1970, y amén de una versión en catalán de Marc Antoni Broggi, no estrenada, no conozco ningún texto teatral que haya abordado la figura del filósofo. El texto que firmamos Alberto Iglesias y yo mismo presenta a Sócrates y su entorno en “el juicio y muerte”. Y parafraseando a Jan Kott, pretende — sin alterar ninguna circunstancia histórica— hablar de “Sócrates, nuestro contemporáneo”. Porque entendemos que el teatro es siempre —Brecht en el horizonte— presente. Y en este caso, un puente no historicista entre el pasado y nuestra circunstancia, con todos los instrumentos teatrales: personajes, conflicto, poética, estética, narrativa, imagen... que son pertinentes a todo espectáculo escénico.

Foto: Jero Morales

III. Tengo la suerte de dirigir a una compañía excelente. Josep Maria Pou en estado de gracia en su caracterización del filósofo: Pou, un extraordinario hombre de teatro, asumiendo socráticamente la elaboración de su personaje. Junto a él, el gran Carles Canut, el feliz encuentro con Amparo Pamplona, el también feliz reencuentro con Pep Molina, y la presencia de tres actores jóvenes, potentes, sutiles y comprometidos: Ramon Pujol, Guillem Motos y Borja Espinosa.

Tengo la suerte, también, de contar con un equipo fantástico: Paco Azorín, Antonio Belart, Àlex Polls, Txema Orriols, Montse Tixé, Carlota Ricart, Goretti, Raimon Segura, Dani Guerrero, Alessandro Arcangeli y Somaia Dabbech.

Quiero agradecer a Focus y al director del Teatre Romea de Barcelona, Borja Sitjà, la sugerencia y oferta

de elaborar un espectáculo sobre Sócrates, que he asumido con total y absoluto entusiasmo.

...Y, como argumenta Sócrates en nuestro espectáculo dialogando con las leyes de Atenas, ¿cómo iba yo a resistirme a tantos y tan buenos argumentos? Bueno, en realidad Sócrates dice otra cosa, pero me apetecía acabar así.

¡Ah!, como coautor y director de Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano, dedico este espectáculo al pueblo griego y a su gobierno, esperando que el caso de Grecia sirva para que avance la Europa de los ciudadanos y retroceda la Europa del gran capital.

Así que, sin más, prepárense porque... hoy, vamos a hablar de Sócrates... Que lo disfruten.

Mario Gas

La crítica ha dit...

“Comienza la función, con esa primera advertencia de Pou-Sócrates sobre lo que el público va a ver, en la que no falta un guiño a las molestas toses, los sonidos de los móviles y las lucecitas de los mensajes telefónicos, y el escenario se inunda de palabras sobre la democracia, las leyes, la honestidad y la amistad.”

Rocío García

El País

“Él es Sócrates y ni el filósofo ateniense si levantara la cabeza lo podría poner en duda viéndole evolucionar sobre el inmenso escenario”

César López Rossell

El Periódico

“... es fundamentalmente, y ahí radica su peso, teatro de ideas. El texto, en el que se critican la corrupción, la ocultación, la partidocracia, algo muy antiguo está salpicado de frases solemnes, de sentencias.”

Julio Bravo

ABC.es

“Profundo inconformista, Sócrates parece el personaje histórico ideal para enfocar uno de los problemas más graves del actual sistema democrático muchos siglos después, al exhibir las nobles armas de la primera democracia vueltas en contra de sí misma, con capacidad para masacrar la esperanza de un mundo nuevo en la piel de un hombre justo”.

Horacio Otheguy Riveira

Culturamas

“...la obra es tan casual como un vaso de agua fría en una sudorosa noche de verano, porque invita a la reflexión en un momento en el que más lo necesitamos. ¿Quiénes somos? ¿A dónde vamos? ¿Es esta la sociedad que queremos? La filosofía de Sócrates no aporta respuestas, sino preguntas.”

Alfonso Álvarez Dardet

Público

“... la singular presencia de José María Pou, un auténtico volcán de signos que acompañan a la re-friega dialéctica y lo caracterizan por ese exceso que tanto molesta a sus adversarios: exceso de humanidad, en definitiva, una que se hace carne en contradicciones, vicios y derrotas cotidianas que sin embargo lo colocan en la atalaya perfecta desde la que observar el mundo y a sus iguales...”

Alfonso Álvarez Dardet

Público

“Entre las piedras romanas palpitaba un profundo silencio ante los monólogos internos, ante las preguntas arrojadas por Sócrates así como por los seis personajes que le acompañaban. Los espectadores se mantenían atentos a cada próxima palabra, aunque el título que da nombre a la representación no daba lugar a dudas de su único final.”

Elena Recio

El Periódico (Extremadura)

Mario Gas

director i co-autor

Foto: David Ruano

Montevideo, Uruguai, 1947. És actor, director de cinema, teatre i òpera a més de gestor cultural. Com actor de teatre ha treballat en una trentena de produccions, entre moltes altres: *Doña Rosita la soltera*; *Èdip tirà*; *La Orestíada*; *Fausto*, *Electra*, *Don Juan*, *A little night music*, *Follies*, *Julio César* o *El largo viaje del día hacia la noche*.

Com a director teatral i d'òpera ha dirigit gairebé un centenar d'espectacles, entre els quals destaquen: *Martes de carnaval*; *El zoo de cristal*; *El rapte del serrallo*; *Sweeney Todd*; *La reina de bellesa*; *A little night music*; *La mare coratge i els seus fills*; *The full monty*; *Madama Butterfly*; *La Orestíada*; *Las troyanas*; *Mort d'un viatjant*; *Un tranvía llamado deseo*; *Follies* o *Invernadero*.

En cinema ha dirigit i interpretat la pel·lícula *El Pianista* i també ha treballat, com actor, a *El Coronel Macià*, *La puta y la ballena*, *Smoking Room*, *Amic/Amat* o *El largo invierno*. A aquesta vessant cinematogràfica cal afegir

que és actor de doblatge conegut per ser la veu habitual dels actors John Malkovich, Ben Kingsley o Geoffrey Rush. Estació d'enllaç, Estudio 1, Descalç sobre la terra vermella i Isabel han estat algunes de les sèries de televisió en les quals també ha participat.

Al llarg de la seva carrera ha recollit diversos premis: premi Butaca a la millor direcció teatral (*La reina de bellesa*); el Premi Nacional de Teatre (*Sweeney Todd*); dos premis Max a la millor direcció (*Sweeney Todd* i *Follies*) i un tercer com a millor espectacle de teatre (*La reina de bellesa*) o el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (*La reina de bellesa*).

Alberto Iglesias

co-autor

Santander, 1975. Dramaturg, director de teatre i actor. Va iniciar-se professionalment al món del teatre l'any 1993 amb el grup de teatre La Machina-Teatro, del qual va ser integrant fins l'any 2000, participant amb ells en una dotzena d'obres teatrals.

Ha dut a terme una prolífica carrera com a actor que l'ha portat a actuar en obres de William Shakespeare, Tennessee Williams, John Steinbeck o Eugene O'Neil, compartint escenari, entre d'altres, amb Carlos Hipólito, Concha Velasco, Mario Gas i Vicky Peña.

El seu treball com a actor li ha valgut el reconeixement unànime de la crítica i del públic i ha aconseguit diferents premis i mencions durant la seva carrera, entre els que destacarien el Premio de la Unión de Actores al millor actor secundari pel seu paper al muntatge *De ratones y hombres* de Steinbeck dirigida per Miguel del Arco.

L'any 1999 es va estrenar com a director d'escena amb l'obra *Jardines de la Distancia* i en la seva trajectòria com autor teatral ha recollit premis com els Premios Ercilla i Max de Teatro per *Nasdrovia Chéjov*, o els Premios de la SGAE per *Descubriendo, que es gerundio*.

Paco Azorín

escenògraf

Foto: David Ruano

Yecla, 1974. Va estudiar escenografia i direcció al Institut del Teatre de Barcelona. Ha realitzat més de cent –cinquanta escenografies per òpera, teatre, dansa i musical. A Espanya, du a terme la seva activitat bàsicament en teatres i festivals públics, com el Centro Dramático Nacional, Gran Teatre del Liceu, Teatre Lliure, Teatro Español, Teatre Nacional de Catalunya y Festival Barcelona Grec, entre d'altres.

Com a director d'escena, el 2003 crea i dirigeix el Festival Shakespeare de Santa Susana, on dirigeix el 2007 l'estrena absoluta d'un text encara inèdit: *Hamlet: el día de los asesinatos*, de Bernard-Marie Koltès.

Dirigeix òpera, sarsuela i teatre. Entre els títols més destacats citaríem *Otello*, de G. Verdi (Festival Castell de Peralada 2015), *Con los pies en la luna*, una òpera documental d'Antoni Parera Fons (Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid y Teatro de la Maestranza), *Julio César*, de William Shakespeare (Festival de Teatro Clásico de Mérida, Teatro Circo Murcia y Metaproducciones), *Tosca* de Giacomo Puccini (Gran Teatre del Liceu y Teatro de la Maestranza) y *La voix humaine*, de Francis Poulenc (Teatros del Canal y Gran Teatre del Liceu), *Una voce in off*, de Xavier Montsalvatge (Gran Teatre del Liceu) y *Salomé*, de Richard Strauss (Festival de Mérida). Com escenògraf, treballa habitualment amb els directors Lluís Pasqual (*La casa de Bernarda Alba*, *Hamlet*, *La Tempestad Quitt...*) i Carme Portaceli (*Ricardo II*, *Ante la jubilación*, *Lear*, *Prometeo*, *La nostra classe...*), Mario Gas (*Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano*). També amb Helena Pimenta, Sergi Belbel, Victor Ullate y Ernesto Caballero.

Ha estat guardonat, entre d'altres, amb els premis de la Crítica Serra d'Or 2004, Butaca 2004, Premio Josep Solbes 2005 de la Generalitat Valenciana a la millor Il·luminació i escenografia per *Sopa de pollo con cebada* i al premi de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana a la millor escenografia 2008 per *Los enredos de Scapin* i Butaca 2009 i Premio de la i Butaca 2009 i Premio de la Asociación de Directores de Escena (ADE), ambdós per *La casa de Bernarda Alba*, producció del Teatre Nacional de Catalunya i el Teatro Español de Madrid. També ha estat guardonat amb el premi Ceres al millor escenògraf de 2013.

La crítica ha destacat la seva interessant aportació estètica, així com la varietat de gèneres i formats a través dels quals ha sabut traçar una línia clarament personal.

Josep M Pou

actor

Foto: David Ruano

Nascut a Mollet del Vallès (Barcelona) va realitzar estudis d'interpretació a la Real Escuela Superior de Arte Dramático (RESAD) de Madrid i actualment és el Director Artístic del Teatre Goya de Barcelona. La seva carrera com a actor teatral comença l'octubre de 1968 amb la participació a l'històric muntatge d'Aldolfo Marsillach *Marat-Sade*, de Peter Weis.

El 1970, acabats els estudis a la RESAD, s'incorpora a la companyia del Teatre Nacional María Guerrero sota direcció de José Luis Alonso, on roman fins al 1973, any en què compagina la feina habitual amb Alonso i Marsillach, afegint altres teatres i directors al seu currículum: José María Morera, Miguel Narros, Pilar Miró, Mario Gas, Herman Bonnín, Josep Maria Flotats, Sergi

Belbel, Calixto Bieito, Xavier Albertí...

La seva carrera s'explica per èxits de públic i crítica en la doble vessant d'actor i director, en català i castellà, d'entre els que destaquen: *Romance de lobos* (1970); *El círculo de tiza caucasiense* (1971); *Las tres Hermanas* (1973); *Canta, gallo acorralado* (1973); *La carroza de plomocandente* (1976); *El galán fantasma* (1981); *Coronada y el toro* (1982); *Casa de muñecas* (1983); *El Dúo de La Africana* (1984); *Al derecho y al revés* (1984); *És així, si us ho sembla* (1987); *Lorenzaccio* (1988); *Amado monstruo* (1989); *Desig* (1991); *La verdad sospechosa* (1991); *El cazador de leones* (1993); *La corona d'espines* (1994); *Àngels a Amèrica* (1996); *La Gavina* (1997); *Arte* (1998); *Celobert* (2003); *El Rei Lear* (2004); *La cabra o Qui és Sylvia?* (2005); *Su seguro servidor, Orson Welles* (2008); *Els nois d'història* (2008); *La vida por delante* (2009); *La gran Sultana* (2010); *Truca un inspector* (2011); *Concha! (Yo lo que quiero es bailar)* (2011); *El tipo de al lado* (2012); *Forests* (2012); *A cielo abierto* (2013); *Fuegos* (2013); *Los hijos de Kennedy* (2013); *Terra de ningú* (2013); *El zoo de vidre* (2014) i *Prendre Partit* (2014). A més és autor de diverses traduccions i adaptacions del teatre anglès i americà més recent. Des de 1970 ha portat una carrera paral·lela d'èxits en cinema i televisió.

Al llarg de la seva carrera ha obtingut nombrosos premis: Premio Nacional de Teatro del Ministeri de Cultura; Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya; Premio de Cultura (Teatro) de la Comunitat de Madrid; Premio Ricardo Calvo de l'Ajuntament de Madrid; 3 Premis Max; 4 Premis de la Crítica Teatral de Barcelona; Premi Sant Jordi de Cinematografia; Fotogramas de Plata; Premio Internacional Terenci Moix; Premi Barcelona de Cinema; Premio de la Unión de Actores de Madrid; 4 Premis Butaca; Premi Teatre BCN, entre d'altres.

Amparo Pamplona

actriu

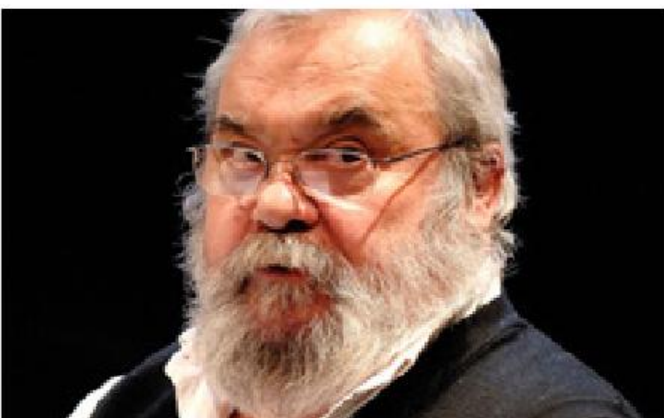
Madrid, 1949. És una actriu amb estudis de cant, dansa i solfeig al Conservatori de Música de Madrid i d'actuació i d'interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Madrid.

Al llarg de la seva carrera ha interpretat personatges en obres com *El Alcalde de Zalamea*; *La vida es un sueño*; *Don Juan Tenorio*; *Divinas palabras*; *Tango*; *Las Troyanas*; *La Orestíada*; *La cena del rey Baltasar*; *La Agresión*; *El Malentendido*; *Numancia*; *Llama un inspector*; *Misericordia*; *La misma historia*; *La cabra o ¿Quién es Sylvia?*; *La historia del soldado*; *Katiuska*, entre moltes altres.

Ha participat en sèries de televisió i la seva activitat professional l'ha portat a donar classes d'interpretació i a escriure dues novel·les.

Carles Canut

actor

Gerri de la Sal, 1944. És un actor català que ha treballat en un centenar de produccions i més de 6.000 funcions des de que va començar a actuar l'any 1963.

Des d'aleshores ha interpretat papers en obres com *Catalans salvatges*; *Una luna para el bastardo*; *Cartes d'amor*; *La lluna per a un bord*; *El Rei Joan*; *Galileo Galilei*; *La verbena de la paloma*; *La tempestad*; *El país de les endevinalles*; *Les dones sàvies*; *Tots eren fills meus*; *El florido pensil*; *Un sopar amb els clàssics*; *Woyzeck*; *Macbeth*; *La ópera de los cuatro cuartos*; *No et vesteixis per sopar*; *Plataforma*; *Mestres antics*; *Orfeu als inferns*; *El Rei Lear*; *Celebració*; *Peer Gynt*; *Plataforma*; *Tirant lo Blanc*; *Mama Medea*; *La vida por delante*; *Truca un inspector*; *Burundanga*; *Sí, primer ministre o L'hort de les oliveres*. El 2008 va guanyar el premi Max al millor actor de repartiment per *Plataforma*.

En televisió ha participat a les sèries i també és actor de doblatge i des del 2006 és el director de la Fundació Romea per a les Arts Escèniques.

Pep Molina

actor

Actor i cantant nascut a Alcoi. Durant anys va col·laborar amb la companyia Dagoll Dagom en els espectacles *Glups!* i *El Mikado*, que van ser enregistrats i emesos per televisió.

Sobre els escenaris ha treballat amb directors com Dario Fo, Mario Gas, John Strasberg, Ariel Garcia Valdés o Carlo Boso, amb els quals ha interpretat les obres *Follies*, *En casa*, *en Kabul*, *Top-Dogs*, *Guys & Dolls*, *Sweeney Todd*, *Golfos de Roma* i en els recitals Brecht x Brecht i *Cien poemas para cien años*.

Va fer la dramaturgia i va dirigir, *Yo maté a mi hija*, i també va ser codirector de l'espectacle *Lorca eran todos* amb Pepe Rubianes, a qui Molina va dirigir a *Pay-*

pay, *Por el amor de dios* o *La sonrisa etíope*. Pep Molina també ha fet treballs per cinema i televisió.

Borja Espinosa

actor

Es va formar al Col·legi del Teatre de Barcelona. Com a actor ha treballat tant en teatre com en televisió i també ha participat en alguna pel·lícula. Sobre els escenaris ha interpretat papers en les obres *Waikiki Honolulu*; *L'orfe del clan dels Zhao*; *George Kaplan*; *Nedant cap a la mar de la Xina*; *Una vella, coneguda olor*; *Electra*; *Les nenes no haurien de jugar a futbol*; *La revolució entre d'altres*. A la televisió, ha participat en sèries com *Grand Nord*; *Kubala, Moreno i Manchón*; *Pelotas*; *Ventdelplà*; *La que se avvicina*; *Porca Misèria*; *Plats Bruts*, i en cinema ha treballat a *El camí més llarg per tornar a casa*; *Excuses* i *Anita no perd el tren*.

Ramon Pujol

actor

Nascut a Barcelona, es va formar a l'Escola d'Interpretació Nancy Tuñón i és Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre, a banda d'haver rebut diversos cursos en altres centres nacionals. Com actor teatral ha interpretat papers en obres dirigides per Magda Puyo, Sergi Belbel, Xavier Albertí, Josep Maria Pou o Natalia Menéndez, entre d'altres, en espectacles com *La dona d'abans*, *En pólvora*, *Espectres*, *Los chicos de historia*, *Smiley*; *Terra de ningú* i *No feu bromes amb l'amor*. En cinema ha actuat sota la direcció de Montxo Armendáriz o Ventura Pons en pel·lícules com *El perfume*. *Historia de un asesino*; *My way*; *Lope*; *Mil Cretins* i *No tengas miedo*. També ha participat en sèries de televisió.

Guillem Motos

Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Com a professional ha treballat amb directors de prestigi com Josep Maria Mestres, Iban Beltrán, Albert Boadella, Joan Font, Mario Gas o Joan Ollé en les obres: *La filla del mar*; *Romeu i Julieta*; *El tinent d'Inishmore*; *Contes estigis o el cabaret dels morts*; *La Torna de la Torna*; *To the happy few*; *El gran secret*; *Molta aigua*; *Memòria del temps de la immaduresa*; *Un manicomi a Goa*; *Búfals*; *La mort d'un viatjant*; *Gos, dona, home*; *En estat d'excepció*; *Contra l'amor*, *Contra la democràcia*; *Somni d'una nit d'estiu o la més recent*, *La revolta dels àngels*. A més, com a integrant de la companyia l'Arcàdia ha participat en les obres dirigides per Llätzer Garcia *Esquive!* *Una comèdia estereofònica*; *Ens hauríem d'haver quedat a casa*; *Venta les veles*; *Kafka a la ciutat de les mentides*; *La terra oblidada* i *La pols*, de la que s'està rodant el film.

VENDA ANTICIPADA

8 i 9 de setembre – VENDA INTENSIVA

WEB I DISPOSITIUS MÒBILS	A partir del 8 de setembre a les 9 h	www.temporada-alta.net App del festival En els dispositius mòbils descarrega't l'entrada al passbook i no cal que la imprimeixis
OFICINA TURISME	8 i 9 de setembre de 9 h a 18 h	Rambla de la Llibertat, 1 - Girona
TAQUILLES	8 i 9 de setembre de 9 h a 18 h	Teatre Municipal de Girona Auditori – Palau de Congressos Teatre de Salt

A partir del 10 de setembre

WEB I DISPOSITIUS MÒBILS		www.temporada-alta.net App del festival En els dispositius mòbils descarrega't l'entrada al passbook i no cal que la imprimeixis
TAQUILLES	A partir del 10 de setembre	Teatre Municipal de Girona de dimarts a divendres de 13 h a 17 h Auditori – Palau de Congressos de dimarts a divendres de 17 h a 19 h Teatre de Salt dijous i divendres de 19 h a 21 h

VENDA EL DIA DE L'ESPECTACLE

Consulta al web i a l'App del festival la disponibilitat el mateix dia de la funció. És molt probable que quedin entrades. Compra-les online o, des d'una hora abans de l'inici de l'espectacle, a la taquilla del teatre

PAQUETS

20% dte	P6 Paquet 6	Compra un mateix nombre d'entrades per a 6, 7, 8 o 9 espectacles
25% dte	P10 Paquet 10	Compra un mateix nombre d'entrades per a 10 o més espectacles

*No entren als paquets les funcions del V Torneig de Dramatúrgia Catalana, *Llibràlegs, El Ball*, Temporada Alta a Sant Cugat, Temporada Alta Perpinyà i Teatre Borràs

DESCOMPTES

20% dte	 EL CLUB DE LA CIUTAT INVISIBLE	Cal donar-se d'alta com a membre d'EL CLUB Més informació: www.ciutatinvisible.org
15% dte	DESCOMPTES GENERALS	La Vanguardia, Club TR3SC, GEIEG TOT EL FESTIVAL Aturats, jubilats o majors 65 anys, menors 26 anys o Carnet Jove, Carnet de biblioteques i Carnet Club Girona Cultura. NOMÉS FINS AL 30 DE SETEMBRE
15% dte	 LA COLLA	Només espectacles familiars (El Planter). Descompte aplicable amb el carnet de La Colla. Ser-ne membre és gratuït. Més informació: www.temporada-alta.net

* No s'apliquen descomptes a les funcions del V Torneig de Dramatúrgia Catalana, *Llibràlegs, El Ball*, Temporada Alta Sant Cugat, Temporada Alta Perpinyà i Teatre Borràs

MÉS INFORMACIÓ

Persones amb mobilitat reduïda: telèfon de compra d'entrades 972 402 004 de dilluns a divendres de 10 h a 13 h. Temporada Alta Perpinyà: les entrades es poden adquirir a través del web www.theatredelarchipel.org

GUIA PER A LA IDENTIFICACIÓ I L'ORGANITZACIÓ D'ESPECTACLES

IDENTIFICADORS DE GÈNERES

- Teatre**
- Música**
- Dansa i circ**
- Creació contemporània**
- Cinema**
- Familiar**

IDENTIFICADORS DE CICLES I PROCEDÈNCIA DE COMPANYIES

- I INTERNACIONAL**
- CONNEXIÓ IBEROAMÉRICA**
- CONNEXIÓ FLANDES**
- SETMANA DE CREACIÓ CONTEMPORÀNIA**
- SETMANA DE LA DRAMATÚRGIA**
- IT EMERGENTS**

Un festival de:

Patrocinadors oficials:

Mitjans patrocinadors:

Mitjans oficials:

